

บทที่ 1
บทนำ

การเลี้ยงสัตว์เพื่ออุตสาหกรรมในปัจจุบันจะมุ่งถึงประสิทธิภาพในการผลิตเป็นสำคัญทั้งนี้ เป็นผลจากมีการวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ด้านการปรับปรุงการจัดการเลี้ยงดู และทางด้านการปรับปรุงอาหารสัตว์ เกี่ยวกับการปรับปรุงทางอาหารสัตว์นั้นจะเห็น ได้ว่ามีการเติมสารต่างๆในอาหารสัตว์เพื่อจุดมุ่งหมายในการเร่งผลผลิตจากสัตว์ ตัวอย่าง เช่น การเสริมสารปฏิชีวนะลงในอาหารสัตว์ชนิดต่างๆในระดับต่ำเพื่อเร่งการเจริญเติบโตมีรายงานว่า การเสริมสารปฏิชีวนะลงในอาหารสัตว์ไม่ว่าจะใช้เพื่อเร่งการเจริญเติบโตป้องกันโรคหรือรักษา โรคมักก่อให้เกิดผลเสียในเรื่องสารตกค้างซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งกับผู้บริโภคแม้ผลผลิตต่างๆ นี้จะผ่านกระบวนการให้ความร้อนในระหว่างหุงต้มแล้วก็ตามยังมีสารปฏิชีวนะหลายชนิดที่สลาย ตัวยาก และตกค้างอยู่ในผลิตภัณฑ์นั้น ทำให้ผู้บริโภคได้รับสารปฏิชีวนะเหล่านั้นโดยไม่จำเป็นและ ปัญหาที่เกิดขึ้นมากก็คือการต้านสารปฏิชีวนะของเชื้อโรคในคนทำให้การใช้สารปฏิชีวนะในระดับ เป็นยารักษาโรคในคนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร อันตรายนี้ต่อเนื่องไปถึงสุขภาพและชีวิตของผู้บริโภค จนบางประเทศในยุโรปห้ามใช้สารปฏิชีวนะเสริมในอาหารสัตว์แม้แต่ประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็มีการจำกัดการใช้เพนนิซิลลิน และพวกเตตราซัยคลินเสริมลงในอาหารสัตว์ เพราะเนื่องจากเหตุผล ดังกล่าว (วิโรจน์, 2522)

ในประเทศไทยประชาชนเผชิญกับปัญหาเรื่องสารพิษต่างๆอย่างหนึ่งไม่พ้น อาทิเช่น สาร พิษในสิ่งแวดล้อม หรือสารพิษที่ตกค้างอยู่ในอาหารก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารพิษที่ตกค้างอยู่ ในผลผลิตจากสัตว์ เช่น สารปฏิชีวนะได้รับความสนใจน้อยทั้งๆที่ใช้เสริมในอาหารสัตว์ให้สัตว์ กินอยู่ตลอดเวลา และไม่มีระยะงดให้ (Withdrawal time) ก่อนฆ่าและเพื่อนำมาบริโภค สาเหตุที่ในประเทศไทยมิได้สนใจในเรื่องนี้อาจเนื่องมาจากการตรวจวิเคราะห์ผลการตกค้างของ สารปฏิชีวนะในผลผลิตจากสัตว์ยังอยู่ในวงจำกัดจนดูเหมือนว่าผลการตกค้างของสารปฏิชีวนะใน อาหารที่ประชาชนนำมาบริโภคกันไม่ได้มีผลเสียแต่ประการใดตรงข้ามกับต่างประเทศที่สารเสริม อาหารบางชนิดได้ถูกยกเลิกใช้กันแล้วจนกระทั่งมีการออกกฎหมายควบคุมจำกัดการใช้สารเสริม อาหารกันอย่างจริงจังทั้งยังเร่งศึกษาค้นคว้าถึงผลเสียของสารตกค้าง โดยเฉพาะสารปฏิชีวะด้วยเพื่อ หาข้อสรุปว่าสารปฏิชีวนะบางชนิดจะใช้เสริมอาหารสัตว์กันอีกต่อไป หรือห้ามใช้อย่างเด็ดขาด ดังนั้นถ้าจำเป็นต้องเลิกใช้สารปฏิชีวนะดังกล่าวก็ควรจะมีสารอื่นทดแทนเพื่อมิให้เกิดผลเสียหายใน อุตสาหกรรมการผลิตไก่ แลคติกแอซิดแบคทีเรียอาจเป็นสิ่งที่จะนำมาทดแทนการใช้สารปฏิชีวนะ

ในการเร่งการเจริญเติบโตของไก่ โดยไม่มีสารตกค้างที่จะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายทางสมรรถภาพการผลิตของไก่ด้วยดังนั้นการวิจัยในเรื่องนี้จึงเป็นประโยชน์มากใน ส่วนรวมทั้งผู้ผลิต และผู้บริโภคไก่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย